

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethicæ Doctrinæ Elementa, Et Enarratio Libri quinti
Ethicorum**

Melanchthon, Philipp

Witebergae, 1583

VD16 ZV 20638

Quæ potentiae regi possunt?

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-56560

^{Homo i. illud.}
sed ratione frenentur, ut Achille miratum res
tribuit Pallas, ne stringat gladium.

Et in doctrina Ecclesiæ differimen inter affer.
Eius & facta contra conscientiam traditur, in
quibus voluntas non coercet affectus, sed sciens
& volens eis indulget. Cuius discriminis cogni-
tio valde necessaria est, quia horum graduum in-
finita distantia est accendi amore vel ira, & obo-
sequi contra conscientiam, sicut mandatum est
in prima concione: Sub te sit appetitus tuus, &
in domineris ei. Gen. 4.

Quæ potentiae regi possunt?

In omni vita ad multarum rerum dijudica-
tionem, & ad morum gubernationem, necesse est
tenere doctrinam, quantulacunq; est, quæ de ani-
mato de gradibus potentiarum traditur: Et ino-
ver ceteras partes considerari necesse est, quæ po-
tentia agant naturaliter, quæ agant liberè, &
quæ sint rectrices & quæ regi possint.

Primum igitur sciendum est, voluntatem in
suprema potentia rationali sic conditam esse, ut
habeat libertatem, id est, facultatem eligendi rem
ognitam, aut non eligendi, aut suspendendi actio-
nem. Sed hæc facultas in natura integra hominis
maior & minus impedita fuit. Nunc multò im-
pedita est, & varie impedita, sed tamen aliqua latus
rursum, ut in disputationibus de libertate vo-

^{È potentie regi possint.}

F luntatis

lunitatis humanae dicendum est. Reliqua est tamen in voluntate facultas mandandi locomotione, de externorum membrorum motu, ut mandare potest, ne manus rapiant rem alienam, & ne admoueant poculum ori.

otentia regis. Deinde duæ potentiae sunt, quæ regi possunt appetitiua in corde, & locomotiva. Reguntur autem dissimilibus modis, ac mirabiliter Dei duas species gubernationis ipsa natura hominis impressas, nobis proposuit, ut hac ipsa imagine commonefacti cogitemus discrimina disciplina, & iusticie cordis. *Locomotiva obtemperat*, ut serua, seu ut brutum, etiam si non ostenditur causa bona vel mala. Ut cum voluntas iubet autere oculos, locomotiva obtemperat, sive causa ostendatur, sive non ostendatur. Sed cor non obtemperat sine persuasione, id est, sine ostensione boni alicuius, & obtemperat non ut seruus, sed ut brutum, sed persuasione motum, ut sapientes & liberi ciues. Ut in Varrone latitante cor non deponit metum, donec audit sibi parci ab Antonio. Hæc obedientia præstantior est quam altera seruilis, & est imago veræ iusticie, & non hypocritice.

Vtius.

Consideranda autem sunt hæc discrimina, ut sciamus quæ potentie, quomodo regenda sint, & ut nos ipsos ad curam regendarum potentiarum exerceamus.

PHILOS. MORAL.

^{Rom. 7.}
transcitemus, ut Paulus inquit: Facite membra vestra arma iusticiae. Vegetativa et sensus agunt naturaliter, nec per se obediunt voluntati, sed reguntur per locomotiuam. Homo furax etiam si cupiditatem cordis non potest extinguiere, tamen potest, & debet per locomotiuam coercere manus. Hanc libertatem Deus, vult reliquias esse in homine, primum ut intelligatur discrimen inter agens liberum & non liberum, & ut scias nos, Deum esse agens liberum, deinde ut discipula seruetur, & ipsa facultas locomotivæ, seu nervorum, manifestum testimonium est, hunc paucum libertatis in voluntate humana relinquit esse. Haec de gubernatione potentiarum planarum & perspicua sunt, & lucem afferunt pars 4. Ethic. cap. viii. Aristotelis, quam recitat in fine primi libri Ethicorum.

DE DEFINITIONE VIRTUTIS.

^{Reversio ad}
^{Ecclipsis enim}
^{rationem vero}
^{secundum Aris-}

GLORIOSVM nomen est virtutis apud Philosophos, ubi significat ardentes & incitatos impetus ad rectè faciendum, qui tamen sapientia reguntur. Et quia haec præstantia rarissima est, ideo in sermone Prophetico & Apostolico non sapt usurpatur nomen virtutis, sed usitatius est dicere, bona opera, & hac appellatio magis perspicua est, quia significat actiones voluntatis

F. 2. tatis